
A KÖTET SZERZŐI

Barabás András az ELTE geológia szakán végzett 1985-ben, első munkahelye az egykori Mecseki Ércbányászati Vállalat volt, ahol a külszíni urán kutatásban dolgozott 1993-ig. Ezt követően munkáját a Pécsi Bányakapitányságon folytatta, feladata az ásványi nyersanyag kutatások engedélyezése és ellenőrzése volt. 2007-től ismét a hazai uránércekkel foglalkozott, mint az ausztrál tulajdonú Wildhorse Energy Hungary Kft. ügyvezetője. Jelenleg a szintén ausztrál Linc Energy Ltd vezető tanácsadója. A magyarországi uránércesedésekről több publikációja jelent meg, e tárgyban készítette doktori disszertációját, és a kilencvenes években egy, a témával kapcsolatos OTKA pályázati munka vezetője is volt.

Hámor Tamás geológus bányamérnök, jogi és közgazdasági szakokleveles szakmérnök, földtudományi PhD diplomát szerzett. A Miskolci Egyetem címzetes egyetemi docense, az Európai Unió több szakbizottságának, munkacsoportjának és projektjének tagja, illetve vezetője. Pályafutását a Magyar Állami Földtani Intézetben kezdte kutatóként 1984-ben, majd a Magyar Geológiai Szolgálatnál folytatta 1994-től, volt kormányzati főtisztviselő. Három éven át az Európai Bizottság Közös Kutatási Központjában tevékenykedett kirendelt nemzeti szakértőként. 2007 óta a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Jogi és Igazgatási Főosztály vezetője. Szakterületei a radioaktív és bányászati hulladékok, geotermikus energia, szénhidrogén földtan, szén-dioxid elhelyezés, ásványvagyon-gazdálkodás, aggregátumok, illetve ezek szupranacionális és nemzeti jogi szabályozása, valamint a hazai szakmai államigazgatás. 95 szakcikk, könyvfejezet és absztrakt szerzője.

Vigh Tamás a Miskolci Egyetem Bányamérnöki Karán 2000-ben bányamérnöki, majd a Gazdaságtudományi Karon 2003-ban mérnök-közgazdász diplomát szerzett. 2000 óta a Mangán Bányászati és Feldolgozó Kft. alkalmazottja, 2004-től felelős műszaki vezető beosztásban. 2002-től kapcsolódott be az úrkúti mangánércel kapcsolatos, az MTA Geokémiai Kutatóintézetében Polgári Márta által irányított geokémiai, illetve a Pannon Egyetem Radiokémia Tanszékén Kanyár Béla és Somlai János által kezdeményezett radiokémiai kutatásokba. 2011-ben a Pannon Egyetemen PhD-fokozatot szerzett.

Gombkötő Imre 2000-ben a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Karán szerzett előkészítéstechnikai mérnök diplomát. Jelenleg a Miskolci Egyetem Nyersanyagelőkészítési és Környezeti Eljárástechnikai Intézet oktatója. Jelentős tapasztalatokkal rendelkezik az ásványi és másodnyersanyagok fizikai-mechanikai eljárásokkal történő feldolgozásában, valamint a különböző hulladékhasznosítási kérdések tekintetében, és az ezekhez kapcsolódó kiegészítő technológiai műveletek, mint pl. a zagyszállítás kérdéskörében is. Szerzője és társszerzője számos, a magyarországi hulladékhasznosítási kérdéseket, mélyszinti bányatömedékelési, pasztatechnológia és a reaktív gátek témakörét érintő publikációknak.

Hámorné Vidó Mária geológus mérnökként a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen kőszénföldtani témában szerezte diplomáját, majd tudományos fokozatát 1996-ban szénkőzettani témából írt dolgozatával nyerte el. Jelenleg a Magyar Földtani és Geofizikai Intézet tudományos főmunkatársa, igazgatóhelyettese. Szerves kőzettani, geokémiai, kőszénföldtani és diszperz szervesanyag-érettségi vizsgálatok mellett az elmúlt években a szén-dioxid hazai kőszénekben történő tárolása, nem konvencionális szénhidrogén és földalatti kőszén-elgázosítás kutatási témákban dolgozik. 2009 óta az Európai Unió Szén és Acél Közösség, RFCS technikai tanácsadó csoportjának tagja.

Hartai Éva 1976-ban szerzett okleveles geológus diplomát az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen. Szakdolgozatának témája az agyagásványok műszeres analitikai vizsgálata volt. 1976 októberétől dolgozik a Miskolci Egyetemen, jelenleg egyetemi docensi beosztásban. 1984-ben az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen a bükk palás kőzetek vizsgálatáról írt disszertációjával egyetemi doktori minősítést kapott. A PhD fokozatot 2001-ben a Kassai Műszaki Egyetemen nyerte el, kutatásai hazai és szlovákiai epitermális aranyérctelepek vizsgálatára irányultak. Számos hazai és nemzetközi projekt megvalósításában vett részt, többségükben projektvezetőként. Az European Federation of Geologists nemzetközi szervezet elnökségi tagja.

Németh Norbert a Miskolci Egyetem Ásványtani-Földtani Intézetének adjunktusa. Okleveles geológusmérnök és közgazdász; diplomáit 2000-ben, illetve 1998-ban a Miskolci Egyetemen kapta. 2006-ban szerzett PhD minősítést a földtudományok területén elért eredményekért a Mikovinyi Sámuel Doktori Iskolában „A Délkeleti-Bükk keleti részének szerkezetföldtani viszonyai” című értekezéssel. Fő szakterülete a szerkezeti földtan. Kutatóként dolgozik több, az Ásványtani-Földtani Intézet részvételével zajló ércutatási projektben, ezek között a 2007 óta folyó rudabányai színesfémérc-kutatásban.

Földessy János 1970-ben szerezte geológus diplomáját az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen, majd 1986-ban a földtudományok kandidátusa lett. Egyetemi tanárként a Miskolci Egyetemen mintegy 12 éve, előtte 30 évig a nyersanyagkutatás területén és a kitermelőiparban dolgozott, Magyarországon, Kubában, Szlovákiában, Ausztráliában. Évekig dolgozott a recski rézérc-előfordulás földtani kutatásában is. Az egyetemen a Nyersanyagkutatás, Teleptan, Ásványvagyonbecslés tárgyak oktatásán kívül rendszerint ásványi nyersanyagkutatáshoz kapcsolódó diplomaterveket, doktori kutatásokat vezet.

Mindszenty Andrea geológus, egyetemi tanár, az MTA doktora, 10 éves nemzetközi és hazai ipari bauxitkutatási gyakorlat után került az Eötvös Lóránd Tudományegyetemre ahol először az Ásványtani majd 1989 után az Alkalmazott és Környezetföldtani Tanszéken foglalkozott – az oktatás mellett – alap- és alkalmazott kutatással. Részen nyersanyagkutató geológusként, részben tudományos ösztöndíjasként bejárta Nyugat-Afrika, Észak-Vietnám, India és Pakisztán bauxitlelőhelyeit, és bár érdeklődésének fókuszában mindvégig a bauxitok (laterit és karsztbauxitok) álltak, a paleotalajok és paleokarszt-jelenségek, valamint a szárazföldi és tengeralatti üledékhézagok kutatásával is nemzetközi elismertségre tett szert. Jelentősek a Mediterrán régió, kiemelten Dél-Itália bauxitjaival kapcsolatos eredményei. Az elmúlt 10 évben, már az Általános és Alkalmazott Földtani Tanszék munkatársaként, egyre többet foglalkozott a karbonátos kőzetek porozitásfejlődését alapvetően meghatározó paleokarszt-jelenségekkel s ezek nyersanyag-vonatkozásaival.

Tóth Álmos az Eötvös Lóránd Tudományegyetem geológus szakán végzett 1969-ben. 1979-ig az Alumíniumipari Tröszt (MAT) Bauxitkutató Vállalatánál (BKV) középszintű kutatás-irányítóként dolgozott. 1979–85 között a Földtani Intézet tudományos főmunkatársa volt, majd 1990-ig a MAT kutatási főgeológusa. 1991-ben a Geofizikai Intézet tudományos főmunkatársa, és ez évtől a Magyar Geológiai Szolgálat, illetve a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal bányafelügyeleti főgeológusa. Jelenleg a Magyarhoni Földtani Társulat Tudománytörténeti Szakosztályának elnöke, ezen kívül két és fél cikluson át az Országgyűlés Környezetvédelmi Bizottságának földtani szakértője is volt.

